

Utvärderingsrapport Audiovisuella studier

ONTM 2021-03-23

Utbildningens inriktning och avgränsning

Självvärdering:

Huvudområdet Audiovisuella studier (AVS) innefattar ett utbildningsprogram: Magisterprogram i Audiovisuella studier, 60 hp, som omfattar fyra kurser. Bildproduktion samt Ljud- och musikproduktion, utgör huvudsakliga plattformar för avgränsning och profil och utbildningen vänder sig till sökanden med kandidatexamen inom dessa områden. Utbildningen genomförs och examineras på vetenskaplig grund, och omfattar dessutom inslag av audiovisuellt gestaltande produktionsarbete.

Några grundläggande perspektiv fokuserar på olika aspekter av gestaltningens uttryck, audiovisuella samspel, material, funktion och användning – medan andra perspektiv undersöker gestaltningsarbetets processer, verktyg och praxis. Till detta kommer perspektiv som bidrar med verktyg för att sätta gestaltningen i relation till omvärlden, vilket innefattar bl.a. sociala, kulturella, institutionella och historiska kontexter, såväl som etiska och ideologiska dimensioner.

Utbildningen är den enda i sitt slag i Sverige och besläktade utbildningar har tidigare funnits vid Linköpings universitet, campus Norrköping (Kultur- och mediegestaltning). LiU erbjuder fortfarande en enskild kurs inom ämnet på avancerad nivå: Magisterprojekt i kultur- och mediegestaltning (30 hp). Det finns också exempel på svenska lärosäten som erbjuder medieproduktionsutbildningar på avancerad nivå inom antingen bildproduktion eller musikproduktion. Sådana mer ämnesspecialiserade program examineras dock vanligen på konstnärlig grund.

De potentiella utmaningarna för verksamheten grundar sig till stor del i en viss osäkerhet gällande högskolans fortsatta stöd i form av ekonomiska resurser. AVS är än så länge ett relativt litet program räknat i antal studenter, vilket bl.a. får konsekvenser för kursbudget. Medel för att genomföra riktad marknadsföring av programmet vore nödvändigt för att kunna sprida information om AVS på nationell nivå.

Sakkunniga:

Huvudområdet Audiovisuella studier i Högskolan Dalarnas tappning är ett ambitiöst försök till syntes mellan gestaltande arbete och vetenskaplig kunskapsproduktion, kanske inte helt unikt i nationellt perspektiv men jämförelsevis långt kommet i sin pedagogiska form och begreppsmässiga inramning. Här tänker jag speciellt på det utrymme och den vikt som gestaltande arbete verkar tillmätas inom ramen för en utbildning som examineras på vetenskaplig grund. Dock är det inte helt uppenbart för mig hur långt den syntesen har kommit.

Mediernas betydelse i samhället ökar, och därmed ökar medieproduktionsbranschen i betydelse. Det finns tecken på att systematiskt producerad och vidareförbar kunskap börjar värdesättas och betyda något även i en bransch som traditionellt varit uppdelad i två åtskilda kulturer: praktiker som producerat och -vetare som kritiserat det som producerats. I det perspektivet är det lätt att hävda att en utbildning på avancerad nivå som förenar vetenskaplig kunskapsproduktion och gestaltningsfärdigheter inom audiovisuella medier är en framtidssäker utbildning.

AVS utlovar på webben förberedelser ”inför fortsatt verksamhet inom medieindustrin, inom

forskning vid universitet eller lärarverksamhet”. En av de sakkunniga tolkar att ”fortsatt verksamhet” är det centrala i HDA:s syn på vad alumnistudenter kan göra efter studierna och att programmet således verkar vara tänkt som en fördjupning av den professionella kunskapen som redan finns hos studenterna. Den sakkunniga menar i samband med detta att AVS borde ha större visioner. AVS är den enda utbildningen av sitt slag i Sverige och utbildningen torde ge tillräckliga både fördjupade och breddade kunskaper, färdigheter och förståelser för att även kunna göra en omstart, alltså att hitta en ny väg inom AV-sektorn.

Sakkunniga noterar att en inte obetydlig del av studenterna som genomgått utbildningen är lärare i medieproduktion, snarare än professionella medieproducenter, och tillägger att AVS förhoppningsvis kan göra att lärarkompetensen inom det svenska fältet ökar, så att motsvarande kurser kan öppnas på andra ställen i Sverige.

Nämnden:

Nämnden instämmer med de sakkunniga i att utbildningens integrering av vetenskapliga perspektiv och gestaltning är unik i Sverige, och att programmet har framtiden för sig.

Studentantalet har ökat men är ändå relativt lågt och nämnden instämmer delvis med de sakkunniga i att marknadsföringen skulle kunna förtydliga studenternas möjligheter såväl till vidare forskningsvägar som till utveckling inom yrkesverksamhet. I dialog framkommer att det diskuterats att ge programmet på engelska med de för och nackdelar för rekrytering som det skulle kunna innebära. En möjlighet skulle kunna vara att testa intresset med en internationell utlysning.

Lärarpersonal

Självvärdering:

Tabellen över lärarpersonal listar 11 lärare, varav sex lektorer, en konstnärlig professor och fyra doktorander. Lektorerna har en blandad/bred ämnesbakgrund: innovation och design, musikpedagogik, konst- och bild, sociologi och etnologi. En av lektorerna står för ca hälften av undervisningen. Majoriteten av lärarna ligger på en tjänstgöring inom magisterprogrammet som motsvarar mellan 1-5% av en heltidstjänst (dvs. mellan 17 och 85 timmar).

Vetenskapligt representerar lärarna en rad olika inriktningar: design och innovation (med medieinriktning), multimodalitet, socialsemiotik, medie- och kommunikationsvetenskap, musikpedagogik, sociologi (med inriktning musikbransch), musiketnologi, musikvetenskap, litteraturvetenskap och konstvetenskap. Den vetenskapliga pluralismen gör det möjligt att belysa och undersöka det audiovisuella området från olika perspektiv.

Samtliga lärare vid AVS är aktiva forskare (eller genomför forskarutbildning) inom områden av relevans för det audiovisuella fältet. Genom deltagande i vetenskapliga konferenser sker kontinuerlig kunskapsutveckling och nätverkande som en viktig del av den vetenskapliga omvärldsbevakningen. Medieavdelningens forskargrupp genomför även sedan många år en seminarierie, det Högre audiovisuella seminariet, som är en del av den övergripande forskningsprofilen Interkulturella studier (ISTUD).

Med tanke på det än så länge relativt låga studentantalet så har lärarkapaciteten hittills varit tillfredsställande, både vad gäller föreläsare och handledare. Dock, utifrån ambitionen att öka studentantal och på sikt utveckla ett mastersprogram så bör lärarkapaciteten på sikt höjas vad gäller antal lärare som kan undervisa på avancerad nivå. Eftersom programmet erbjuds i både hel- och halvfart (vilket resulterar i tre parallella grupper) så kan även en relativt måttlig höjning av studentintaget relativt snabbt höja det sammanlagda antalet studenter.

Pensionsavgångar aktualiserar nödvändigheten av rekrytering på forskarnivå. Frågan om kompetensutveckling gäller även i hög grad vikten av att kunna avsätta tid och möjligheter för de befintliga lektorernas arbete med meriteringsarbete. Ett exempel som anges i självvärderingen är att vid programstarten ht-18 hade sex adjunkter vid Mediehuset i Falun anmält sig till halvfartsstudier vid AVS-programmet, för att på detta vis satsa på kompetensutveckling. På grund av arbetsbelastningen såg sig fem av de sex adjunkterna tvungna att antingen avsluta sina studier eller begära studieuppehåll. Diskussioner om bästa sättet att hantera detta pågår med avdelningschef, akademichef, samt inom ledningsgruppen för akademiens övergripande forskningsprofil Interkulturella studier.

Sakkunniga:

De sakkunniga bedömer att lärarkompetensen för närvarande är tillräcklig utifrån de rådande förutsättningarna med ett stort antal lärare från olika bakgrunder som alla arbetar några enstaka procent på utbildningen, och de små studentgrupperna. Balansen mellan den vetenskapliga och konstnärliga kompetensen verkar vara bra utifrån programmets lärandemål, om än med viss slagsida mot det vetenskapliga. De sakkunniga finner det dock oklart hur den önskade tillväxt som självvärderingen beskriver ska hanteras.

Den enda professorn går i pension om senast två år. Det finns heller inga docenter bland lärarna, och en nyckelperson går i pension inom ett år. Detta visar sammantaget på en stor kompetensförlust de närmsta åren. Om fler studenter ska rekryteras på de tre parallella programmen (hel- och halvfart) och dessutom göra om det ettåriga magisterprogrammet till ett tvåårigt masterprogram, så kommer HDa att behöva rekrytera mer personal.

Medieavdelningens forskningskultur verkar vara aktiv och gemensam. AVS-området har ett högre seminarium var tredje vecka, till vilket magisterstudenter är välkomna. Det forskningsgemensamma visas också i att ett flertal publikationer skrivits av två forskare ihop. 41 publikationer finns registrerade på DiVA de senaste tre åren, vilket innebär i snitt 3,7 publikationer per lärare. 3 av lärarna har 0 publikationer. Det finns också en felaktighet i att Åsa Petterssons publikationer tas upp, men hon finns inte med på lärarlistan. De 41 publikationerna kan i lite grova drag delas upp på följande sätt:

- MKV: 3 – 1 person
- Bild: 13 – 2 personer
- Ljud: 25 – 6 personer

Ljudområdet har flest konferensbidrag, vilket stärker nätverkandet och i förlängningen ämnet på HDa. Det är emellertid inom bildområdet som flest artiklar finns, vilket traditionellt värderas högre. Båda områdena verkar således utifrån DiVA-publikationerna ha stark forskningsmiljö.

Sakkunniga noterar att det verkar finnas brist på strategiska resurser för kompetensbehov från HDa:s sida, vilket allvarligt skadar AVS, likväl som medieavdelningens forskargrupp. Att ha 6 adjunkter som inte får möjlighet att kompetensutveckla sig inom sitt område genom ett magisterprogram på den egna avdelningen finner en av de sakkunniga synnerligen märkligt.

De sakkunniga ser brist på seniora lärare. AVS har inte någon docent eller vetenskaplig professor. Förutom att rekrytera sådan personal, så behövs även ett program för docentkompetens skapas. En av de sakkunniga föreslår att AVS, Medieavdelningen och HDa tillsammans skapar strategisk plan för fortsatt kompetensutveckling av personalen.

En av de sakkunniga uppmärksammar att endast 1 av 11 (9 %) av lärarna är kvinna, och att hon bidrar med en knapp procent (0,9 %) av undervisningstiden. Detta har en förklaring i att branschen traditionellt är mansdominerad, men förhållandet problematiseras inte i självvärderingen. Den sakkunniga menar att det är nödvändigt att ha ett jämställdhetsperspektiv på lärarlaget och på utbildningen för att kunna få en

tillräckligt bred syn på audiovisuella studier. Att musikbranschen generellt lider av en snedfördelad könsrelation borde förstärka HDa:s önskan att öka andelen kvinnor i audiovisuella studier. Här har HDa i samarbete med Medieavdelningen ett viktigt arbete framöver att få ett breddat tillskott genom rekrytering till AVS lärarlag.

Samma sakkunnig noterar också att MKV-kompetensen saknas i lärarlaget, även om den anges som befintlig i självvärderingen. MKV-perspektivet torde vara viktigt för att uppnå programmets lärandemål och även om det finns disputerad MKV kompetens på HDa, så finns ingen sådan kompetens med i personaltabellen.

Sammantaget bedömer de sakkunniga att behov av följande kompetensförstärkning föreligger:

• Fler kvinnor i lärarteamet	Nödvändig
• Docenter i lärarlaget	Nödvändig
• Medie- och kommunikationsvetare	Önskvärd
• Ny konstnärlig professor inom de närmsta två åren	Önskvärd
• Designforskningsmetodik	Önskvärd
• Lektors- och högre nivå på konstnärlig grund	Önskvärd

Nämnden:

Nämnden instämmer med de sakkunniga i att bredden av vetenskapliga och konstnärliga kompetenser i lärarlaget är en styrka.

Nämnden instämmer delvis med de sakkunniga i behovet av kompetensförstärkning. Deltagandet av seniora forskare i undervisningen är lågt jämfört med andra magisterprogram vilket är en svaghet, och två nyckelpersoner däribland konstnärlig professor går i pension. Däremot finns designforskningskompetens och kommunikationsvetare bedöms inte som nödvändig. I dialog meddelas att en kvinnlig lärare tillkommit efter att självvärderingen skrevs och kommer att ansvara för examensarbetskursen. En plan för bemanning och eventuell rekrytering är dock nödvändig, samt att det skapas strategier och utrymme för framför allt adjunkter, att kompetensutvecklas.

Utveckling av utbildningen

Självvärdering:

Medieutbildningarna vid HDa har utvecklade kontaktnät med företag och andra aktörer inom relevanta områden som film- och tv-produktion, musikproduktion, ljudteknik, audiovisuell produktion etc. Kontaktnäten hålls aktiva och förnyas genom en lång rad gästlärare, som besöker Mediehuset för föreläsningar, seminarier och workshopar. Dessutom genomför studenterna på grundnivå sin VFU vid företag i relaterade branscher. På så sätt sker ett ständigt kunskaps- och informationsutbyte mellan branscher/arbetsgivare och högskolan, vilket även kommer magisterprogrammet tillgodo.

Medieavdelningen vid HDa deltar i nationella nätverk för högre utbildning inom ljud- och musikproduktion samt inom medieproduktion.

Sedan magisterprogrammets början 2013, pågår ett kontinuerligt och systematiskt arbete för att utveckla utbildningen på flera plan – pedagogiskt, innehållsmässigt och strukturellt. Viktiga underlag för denna process utgörs av de kursvärderingar som samlas in från studenterna i slutet av varje kurs. Kursvärderingarna lämnas dels in skriftligt (anonymiserat), dels brukar en gemensam muntlig diskussion genomföras vid kurslut. Dessutom görs en programvärdering under sista kursveckan på vårterminen, med ett övergripande perspektiv på utbildningen som utgångspunkt. Även denna görs i både skriftlig och muntlig form. Den muntliga diskussionen sammanfaller med programmets avslutande reflektionsseminarium, där studenterna reflekterar över sina resultat, insikter, processer,

kunskapsutveckling med mera under hela studietiden. I reflektionsarbetet innefattas synpunkter på vad som skulle kunna förbättras från utbildningens sida. Till detta kommer regelbundna samtal inom det väl sammanhållna lärarlaget, på kontinuerlig basis under läsåret, där erfarenheter, idéer och synpunkter gällande utbildningen ventileras – både informellt samt vid mer formella möten.

I självvärderingen ges exempel på förändringar som genomförts som följd av utvecklingsarbetet.

Sakkunniga:

Sakkunniga bedömer att studenterna har mycket goda möjligheter att påverka genomförandet av undervisningen genom att det förekommer studentledda seminarier, kamratoppositioner och andra studentdrivna aktiviteter. En annan hörnsten i utbildningens uppläggning är studentens enskilda val av arbetsformer och ämnen för det audiovisuella gestaltungsarbetet, vilket också bidrar till graden av inflytande över genomförandet. När det kommer till utbildningens uppläggning i stort verkar studenterna ha stor påverkan men lite mer indirekt, dels genom kursvärderingar och liknande men framför allt genom att utbildningsformen anpassas till studenternas förutsättningar – exempel på det är halvfarts studietakt och halvdistanformer. Programmets avslutande examinationsseminarium där studenter (och lärare?) inbjuds att tillsammans reflektera över lärandeprocesser och kunskapsutveckling innebär också att lärarlaget får mycket bra ämnesstoff att använda för att förbättra kurserna och programmet. En kommentar är att rapporterna är i kortaste laget och att något fylligare förklaringar är önskvärda. Dessutom är det önskvärt att lärarnas utvärdering alltid ska tas upp i kursanalyserna.

Lärarnas medverkan på konferenser är mycket viktigt för att dels hålla kompetensen uppe i kollegiet, men kanske framför allt för att skapa nätverk. T ex samarbetet med Portsmouth är mycket positivt och kan bara stärka AVS-programmet. Förhoppningsvis kan fler sådana internationella samarbeten skapas. AVS-lärarna är dessutom drivande i det nationella nätverket för Medieproduktion, vilket har gjort att AVS och HDa har satts på den svenska kartan över viktiga utbildningar inom fältet. Även detta återspeglar sig i såväl konferenspapers som forskningsartiklar, liksom i utbildningens kvalitet.

Nämnden:

Nämnden instämmer med de sakkunniga i att det finns väl utvecklade rutiner för att säkerställa nivå och utveckla utbildningen genom lärarnas deltagande i nationella nätverk, bra kontakt med relevanta externa partners, och ett väl genomfört utvärderingssystem, särskilt den avslutande programreflektionen som säkrar studentinflytande.

Genomförande av utbildningen

Självvärdering:

I självvärderingen anges att heltidsstudenterna i genomsnitt har 2-3 lärarledda träffar per vecka (ca 2-3 timmar per träff). Förutom dessa så har studenterna även ett par schemalagda studentdrivna träffar per vecka, där de i grupp genomför diskussionsbaserade ”förseminarier” inför kommande föreläsningar och seminarier (ofta utifrån givna uppgifter som meddelats av respektive seminarieledare).

Som en konsekvens av de relativt små studentgrupperna, hittills vanligen 2-6 studenter per grupp, blir kontakttiden med varje student relativt omfattande vilket ger möjlighet att kontinuerligt följa upp och diskutera studenternas enskilda frågor, reflektioner, texter och projekt.

En effekt av att programmet utgörs av relativt små grupper är att enstaka avhopp, eller studieuppehåll, ger procentuellt stor effekt på prestationsgraden. Ifall en student i en grupp på fem personer avbryter sina studier så sjunker kursens prestationsgrad med 20%. Den vanligaste anledningen till att studenter antingen gör studieuppehåll eller inte avslutar sina magisterstudier är att arbetsbelastningen blir för hög när de

försöker genomföra studierna parallellt med förvärvsarbete vid sidan om. En åtgärd i samband med detta är att erbjuda studier på halvfart från och med 2017.

Huvuddelen av studenternas arbete inom programmet utgörs av litteraturläsning och arbete med vetenskapligt skrivande. De gestaltande uppgifter som ingår i studenternas arbete examineras vid särskilda seminarier, under ledning av konstnärlig professor och konstnärlig lektor. Förutom de formellt examinerande momenten, genomförs även kontinuerligt föreläsningar och litteraturseminarier. Studenterna bjuds även in till det högre seminariet.

I programmets andra kurs (Audiovisuella produktionsprocesser) fördjupas det vetenskapsteoretiska och metodiska perspektivet i och med att fokus läggs på processer inom medieproduktionsfältet. Den vetenskapliga essä som genomförs i kurs 2 får också i stor utsträckning karaktären av en empirisk förstudie till examensarbetet.

25 handledningstimmar utgår per examensarbete. Vanligen genomförs handledningen individuellt, men i den mån en handledare handleder flera uppsatser kan vissa träffar göras i grupp. Ytterligare inslag i examensarbetskursen är studentdrivna träffar såsom ”examensarbeträffar” och ”mitt-i-kursen seminarier”. Vid bedömning och examination av examensarbeten vid AVS medverkar alltid externa medbedömare från andra lärosäten.

Rutinerna vid ventilering av examensarbetet är att studenten kort presenterar sitt arbete och däri ingår visning av tillhörande gestaltungsarbete, med förklaring av hur gestaltningen relaterar till den skriftliga uppsatsen. Efter seminariet får studenterna ca en vecka på sig att göra korrigeringar av sina texter utifrån de givna kommentarerna. Slutversionerna förmedlas sedan till medbedömaren, som senare meddelar förslag på betygssättning. Betygen fastställs av kursens formella examinator. Formell bedömning av gestaltningen görs dock separat vid ett annat tillfälle, med hjälp av några av avdelningens konstnärliga lektorer/professor, eftersom gestaltungsarbetet genomförs som ett eget poängsatt kursmoment.

Sakkunniga:

De sakkunniga anser generellt att programmålen utgör en väl genomförd konkretisering av Högskoleförordningens krav för magisterexamen, och att de enskilda kursernas mål bidrar till programmålen även om en av de sakkunniga finner att kursplanerna är allt för schematiska och korta. Sakkunniga bedömer att progressionen är genomtänkt och framgår tydligt, men ställer sig frågande till relationen mellan vetenskaplig kunskapsproduktion och audiovisuellt gestaltungsarbete. Detta är den stora frågan i alla utbildningar som syftar till att förena det vetenskapliga och det konstnärliga, och självvärderingen ger inte tillräckligt underlag att avgöra hur långt utbildningen har kommit i det avseendet. En av de sakkunniga noterar att gestaltning som metod nämns i programmålen, vilket visar på den speciella inriktning som AVS har, men noterar också i programmål att begreppet ”beakta” ersätter ”analysera”. Samma sakkunnig noterar att AVS använder ”audiovisuella” istället för vetenskap eller vetenskaplig och föreslår tre åtgärder:

- att gestaltning som vetenskaplig metod poängteras tydligare eftersom det är AVS riktiga styrka.
- att kursplanerna ses över så att det ger studenterna mer förståelse.
- att bedömningskriterier skrivs ner respektive utvecklas. Det är viktigt för lärare att få ner sina värderingar och förförståelser på pränt. Först då blir den faktiska värderingen transparent och därmed ökas både rättssäkerheten och studenternas lärandeprocesser.

Examensarbetskursen framstår som väl planerad och väl genomförd, från ansats till examination. Sakkunnig noterar att den gestaltande delen och uppsatsen examineras var för sig, och undrar återigen hur tätt knutna de två aspekterna är i de enskilda examensarbetena och i de kunskaper studenterna vinner genom att göra sina examensarbeten.

En av de sakkunniga finner det oklart varför uppsats och gestaltning bedöms separat ”eftersom gestaltungsarbetet genomförs som ett eget poängsatt kursmoment” och skulle vilja se att detta problematiserades.

Kursbudgeten för examensarbetet verkar vara stor. Det ges 25 handledningstimmar per examensarbete, vilket torde ge tillräckligt med tid för både de skrivna och de gestaltande delarna.

Det finns ingen reflektion kring internationalisering i självvärderingen, förutom redogörelsen att samarbete finns med universitetet i Portsmouth. Vad detta innebär framgår inte. Jämställdhet bland lärarna är mycket svag, vilket inte alls problematiseras i självvärderingen. I utbildningsplan och kursplaner finns ingenting om jämställdhetsperspektiv. Två konferensbidrag med genusperspektiv pekar på att kunskap finns men som inte utnyttjas. Inte heller mångfaldsfrågor eller hållbar utveckling återfinns i underlagen. Sammanlagt är det faktum att vare sig internationalisering, jämställdhet, mångfald eller hållbar utveckling finns med i utbildningsplaner eller kursplaner märkligt. Ännu märkligare är att detta inte reflekteras över i självvärderingen. Sakkunnigas värdering är att kunskapen om dessa områden är mycket svag, vilket drabbar programmet AVS.

Nämnden:

Nämnden instämmer med de sakkunniga i att programmet har en väl genomförd progression där kurserna bygger på varandra och knyts samman i examensarbetet. En styrka är också att forskningsmiljön bjuder in magisterstudenterna till sina seminarier.

Sakkunniga noterar att det finns utvecklingsmöjligheter vad gäller användandet av bedömningskriterier. Nämnden instämmer delvis, det finns kriterier i kurshandböcker men det är oklart hur de används i praktiken av lärare och studenter och de bör eventuellt skrivas fram tydligare. Däremot instämmer inte nämnden i att kursplanerna bör vara mer detaljerade vilket inte heller är i linje med praxis vid HDA.

En av de sakkunniga anser att beskrivningen i hur gestaltning och teori möts och integreras vid examensarbetsseminarierna bör tydliggöras. Nämnden delar inte denna åsikt utan menar att mångfalden av olika projekt som kan vara gestaltning av ett teoretiskt resultat eller omvänt en undersökning av en gestaltning, inte låter sig fastställas till en och samma form utan behöver vara flexibel.

Utbildningen tar möjligen upp perspektiv på internationalisering, jämställdhet, mångfald och hållbar utveckling men det syns inte i kursplaner eller utbildningsplan och reflekteras inte över i självvärderingen.

Nämnden har granskat tre examensarbeten utifrån den mall som UFN utvecklat. Två av de granskade arbetena är väl genomförda men med vissa formaliabrister så som användande av och referens till de tabeller som ingår. Ett av arbetena hade mer grundläggande svagheter där bland annat bristande koppling till teori och metod gjorde att undersökningen inte kunde fullgöra ett vetenskapligt arbetssätt. Konsekvent användande av bedömningskriterier kan vara till stöd för kravställande vid handledning och examination. Möjligen kan betygsskalan U-G, också innebära att det finns mindre incitament att åtgärda formaliabrister efter ventilerings.

Sakkunnigas sammanfattning

Styrkor inom huvudområdet:

Området växer i samhällelig betydelse; lärarkollegiet representerar många komplementära och viktiga discipliner; de små studentgrupperna möjliggör individanpassad och troligen för den enskilde studenten djupt personligt relevant utbildningsuppläggning.

- Ett unikt program i Sverige.

- Det tydliga och gedigna arbetet med att integrera teori och gestaltning,
- Att olika gestaltungsformer vävs samman – akademiskt skrivande och audiovisuella produkter
- Bredden av vetenskapliga och konstnärliga kompetenser i läraryrket,
- Den eleganta didaktiska designen som gör att varje kurs bygger på varandra och knyts samman i examensarbetet, vilket ger en tydlig progression,
- Det utmärkta utvärderingssystemet, särskilt det avslutande programreflektionen,
- Lärarnas deltagande i nationellt nätverk,
- Forskningsmiljön som bjuder in magisterstudenterna,
- Bra kontakt med relevanta externa partners.

Svagheter inom huvudområdet:

Det är oklart hur långt kollegiet och huvudområdet kommit på vägen från mångdisciplin till tvärdisciplin. Det är också oklart om syntesen av vetenskaplig kunskapsproduktion och audiovisuell gestaltning kommit bortom parallella, komplementära praktiker och de önskade synergieffekterna har börjat uppträda.

- Perspektiv på internationalisering, jämställdhet, mångfald och hållbar utveckling syns inte i KP eller UP och reflekteras inte över i självvärderingen.
- Kompetensbrist finns och hotas bli större
  - Endast en av lärarna är kvinna och hennes tidsinsats är minimal,
  - Den enda professorn och en lektor kommer att gå i pension inom två år
  - Det finns inga docenter i läraryrket
- Det verkar inte finnas strategiskt program för kompetensutveckling av personal, vare sig för adjunkter eller lektorer.
- För få studenter, vilket ger en skakig ekonomisk grund.

Möjligheter för framtida utveckling:

- Arbeta med att få in internationalisering, jämställdhet, mångfald och hållbar utveckling i utbildningen
- Rekrytering av ny personal
- Skapa strategi för kompetensutveckling
- Involvera lärare med MKV-perspektiv i utbildningen.
- Arbeta med bedömningskriterier så att lärarnas bedömningar kan bli transparenta och studenterna få kriterier att arbeta med under kurserna.
- Se över den didaktiska designen för examensarbetsseminarierna, så att de speglar AVS ståndpunkt att gestaltning och teori möts och integreras.
- Marknadsföra AVS inte bara som en fördjupning och vidareutbildning av redan existerande yrken, utan också som ett program för dem som vill vidareutbilda sig och vidareutveckla AV-branschen.

Sårbarhet för förändringar:

Mycket små studentgrupper är en tillgång, pedagogiskt sett, men innebär också att utbildningen har dålig ekonomisk bärkraft och är mycket känslig för tillfälligheter. En annan möjlig sårbarhet går att ana i fördelningen av kollegiets insatser, där en person med stor insats och ett stort antal personer med små insatser antyder ett visst personberoende.

- Pensionsavgångar kommer att kräva nyrekryteringar av både seniora vetenskapliga och konstnärliga lärare.
- Antalet studenter är väldigt få och behöver ökas.
- HDA:s strategi för kompetensutveckling behöver ses över.
- Att utveckla AVS till ett masterprogram kräver mer lärarresurser samt ett större marknadsföringsarbete.

